

»§ 01

I lov om indkomstbeskatning af selvstændige erhvervsdrivende, jf. lovbekendtgørelse nr. 67 af 27. januar 1997, som ændret ved lov nr. 888 af 3. december 1997 og lov nr. 976 af 17. december 1997, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 3, indsættes som 7. pkt.:

»For biler, der indgår i virksomheden og benyttes både erhvervmæssigt og privat, finder ligningslovens § 9 C, stk. 7, tilsvarende anvendelse.«

Til § 2

6) Stk. 2 affattes således:

»Stk. 2. § 1, nr. 02 og 4, har virkning fra og med indkomståret 1999. § 1, nr. 1, har virkning fra og med indkomståret 2002.«

B e m æ r k n i n g e r

Til nr. 1

Lovforslagets titel ændres som følge af ændringsforslagene.

Til nr. 2 og 3

Ud over den præcisering der ligger i lovforslaget, har ændringsforslagene tillige til formål at præcisere, at en af arbejdsgiveren betalt befordring, jf. ligningslovens § 9 C, stk. 6, der bliver stk. 7, også omfatter befordring, der modtages som led i en aftale om ydelse af personligt arbejde i øvrigt, samt for skattepligtige, der er valgt til medlem af eller medhjælp for bestyrelser, udvalg, kommissioner, råd, nævn eller andre kollektive organer, herunder kommunalbestyrelser.

I virksomhedsskatteovens § 1, stk. 3, præciseres det ligeledes i ændringsforslaget, at en bil til privat kørsel omfattet af virksomhedsskatteordningen i henseende til reglerne om fradrag for befordring mellem sædvanlig bopæl og arbejdsplads anses for at være arbejdsgiverbetalt befordring med den konsekvens, at bestemmelsen i ligningslovens § 9 C, stk. 6, der bliver stk. 7, finder anvendelse.

Bestyrelsesmedlemmer m.v., der har rådighed over en fri firmabil til privat kørsel, eller personer med en bil til privat kørsel, omfattet af virksomhedsskatteordningen, er således som hidtil

afskåret fra at tage et befordringsfradrag efter ligningslovens § 9 C. Der kan dog tages befordringsfradrag, hvis der til den personlige indkomst medregnes en værdi svarende til befordringsfradraget for den pågældende strækning.

Til nr. 3

Som kompensation for nedsættelsen af skatteværdien af det ligningsmæssige fradrag foreslås procenten for standardfradraget for dagplejere forhøjet.

I forbindelse med skatteomlægningen i 1993/94 blev dagplejerne ligeledes kompenseret for det fald i deres rådighedsbeløb, der skete som følge af skatteomlægningen.

Døgnplejere, som er den gruppe lønmodtagere, det er mest nærliggende at sammenligne dagplejernes forhold med, får ikke samme virkning af nedsættelsen af skatteværdien af de ligningsmæssige fradrag, idet deres udgifter ved plejen efter særreglen i ligningslovens § 9, stk. 10, i vidt omfang kan dækkes ved skattefrie godtgørelser.

Hensigten med forslaget er at sikre en ligelig behandling af dag- og døgnplejere skattemæssigt, da de funktioner, som grupperne varetager, er så ensartede, at en lighedsbetragtning klart taler herfor.

Forslaget har endvidere til hensigt at sikre, at dagplejere fortsat får rimelig dækning for den slitage på hjemmet m.v., som de påføres i forbindelse med dagplejen.

Standardfradraget efter ligningslovens § 9 H er efter de gældende regler på 40 pct. af det vederlag, der modtages for dagplejen. For indkomståret 2002 foreslås procenten sat op til 42 pct., for indkomståret 2003 foreslås procenten sat til 44 pct., og for indkomståret 2004 og følgende indkomstår foreslås procenten sat til 46 pct.

Ændringsforslaget vedrørende dagplejere skønnes (i 1998-niveau) at medføre et provenutab på ca. 25 mio. kr. i 2002, ca. 50 mio. kr. i 2003 og ca. 70 mio. kr. årligt fra og med 2004. Hele provenutabet vedrører kommunerne.

Til nr. 4

Det foreslås, at såvel mindstegrænsen som maksimumgrænsen for firmabilens værdi forhøjes i ligningslovens § 16, stk. 4, 1. pkt. Den skattepligtige værdi af en bil, der er stillet til rådighed